

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/318/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714216869
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6714216869.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľa Friendly Finance Slovakia s.r.o., so sídlom Hlavná 104, 040 01 Košice, IČO: 47 243 368, zastúpený Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 40887481, proti odporcovi J. Q., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom Y. XXX, XXX XX X., štátny občan SR, zastúpený ustanoveným opatrovníkom Teréziou Pečkovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Zvolen, o zaplatenie 347,21 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 200,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 5.2.2014 do zaplatenia a nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 41,46 €, pozostávajúce z pomernej časti zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh v sume 10,66 € a z pomernej časti trov právneho zastúpenia v sume 30,80 €, ktoré je povinný zaplatiť advokátovi navrhovateľa Mgr. Henrichovi Schindlerovi, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 8.12.2014 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľa zo dňa 23.10.2014, ktorým navrhovateľ žiadal, aby súd platobným rozkazom zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 347,21 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % od 5.2.2014 do zaplatenia zo sumy 262,21 €, a tiež trovy súdneho konania, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 20,50 € a trov právneho zastúpenia vo výške 69,20 €, za 2 úkony právnej služby každý vo výške 26,56 € vrátane 2 režijných paušálov každý vo výške 8,04 €.

Svoj návrh zdôvodnil tým, že medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako spotrebiteľom došlo dňa 4.1.2014 k uzatvoreniu Rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb (ďalej len „Rámcová zmluva“) a zároveň zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru (ďalej len „Zmluva“) a to tým, že odporca prijal návrh Rámcovej zmluvy a Zmluvy zo strany navrhovateľa v súlade s článkom III. bod 3. Rámcovej zmluvy, na základe ktorých navrhovateľ poskytol odporcovi krátkodobý bezúčelový, bezúročný úver vo výške 200,- €, o čom navrhovateľ priložil výpis z bankového účtu. Predpokladom uzatvorenia Zmluvy a Rámcovej zmluvy bola registrácia odporcu ako spotrebiteľa na adrese internetového sídla navrhovateľa ako veriteľa za účelom zriadenia užívateľského účtu a žiadosť o uzatvorenie Zmluvy, o ktorú bol oprávnený požiadať výlučne spotrebiteľ s vytvoreným užívateľským účtom. Rámcová zmluva, Zmluva a jej prípadné prílohy nadobudli platnosť a účinnosť dňom vyjadrenia súhlasu oboma zmluvnými stranami s ich textom. V prípade veriteľa bol súhlas vyjadrený zaslaním predzmluvného formulára obsahujúceho informácie o podmienkach spotrebiteľského úveru a návrhu Zmluvy spotrebiteľovi formou elektronickej pošty. Zaregistrovaný spotrebiteľ vyjadril svoj súhlas kliknutím na odkaz, ktorý mu bol zaslaný veriteľom prostredníctvom elektronickej pošty. Odporca sa zaviazal navrhovateľovi vrátiť celkovú čiastku 262,21 €, ktorú tvorí súčet

poskytnutého úveru a celkových nákladov (príslušenstvo) za poskytnutie úveru vyjadrených pevnou sumou vo výške 62,21 €. Celkové náklady za poskytnutie úveru predstavujú ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN), ktorý spôsob výpočtu je uvedený v článku IV. bod 8. Rámcovej zmluvy, pričom výpočet je vykonaný v súlade s prílohou č.2 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Percentuálna výška RPMN je uvedená v uzatvorenej zmluve. Úver s príslušenstvom sa stal splatným dňa 4.2.2014. Nakoľko odporca navrhovateľovi nevrátil dlžnú sumu v lehote splatnosti, v zmysle článku IV. bod 4. Rámcovej zmluvy s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č.87/1995 Z.z. si navrhovateľ uplatnil aj zákonné úroky z omeškania. Navrhovateľ priloženými písomnými výzvami vyzval odporcu na úhradu jeho záväzku voči navrhovateľovi. V zmysle článku IV. bod 5 Rámcovej zmluvy si navrhovateľ uplatnil voči odporcovi náhradu skutočne vynaložených nákladov v celkovej výške 85,- €, pričom odporca bol pred uzatvorením Rámcovej zmluvy a Zmluvy riadne oboznámený s poplatkami súvisiacich s porušením povinnosti odporcu splniť riadne a včas svoj záväzok. Celkový nárok navrhovateľa predstavuje sumu vo výške 347,21 € s príslušenstvom. S prihliadnutím na postavenie odporcu ako spotrebiteľa navrhovateľ uviedol, že pri uzatváraní zmluvného vzťahu s odporcom postupoval v súlade so zákonom č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zákonom č.266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a Občiansky zákonník.

Dňa 5.3.2015 tunajší súd vyzval právneho zástupcu navrhovateľa, aby v lehote 7 dní od doručenia tejto výzvy oznámil súdu, či navrhovateľ v zmysle § 172 ods. 7 O.s.p. súhlasí s vydaním platobného rozkazu v znení: „Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 262,21 € a úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 262,21 € od 5.2.2014 do zaplataenia“, keď súd poukázal na to, že uplatnené dojednané paušálne poplatky za upomienky v celkovej sume 85,- € podľa ustanovenia § 53 ods. 4 písm. k/ OZ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. k 4.1.2014 sa považujú za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve a takéto podmienky sú v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 citovaného zákona absolútne neplatné.

Dňa 1.4.2015 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 30.3.2015, ktorý prostredníctvom svojho právneho zástupcu týmto oznámil, že súhlasí s vydaním platobného rozkazu bez náhrady skutočne vynaložených nákladov vo výške 85,- € s tým, že zároveň žiadal priznať trovy súdneho konania.

Podľa § 172 ods. 7 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) ak sa v návrhu uplatňuje právo, ktoré je v časti v zjavnom rozpore s právnymi predpismi, súd so súhlasom navrhovateľa vydá platobný rozkaz len v tej časti, ktorej sa rozpor netýka; oznámením súhlasu sa predmetom konania stáva iba táto časť návrhu a o zvyšnej časti súd nerozhoduje. Predmetom konania zostáva tá časť návrhu, o ktorej súd rozhodol platobným rozkazom aj po jeho vydaní; to platí aj v prípade, ak bol podaný odpor.

Na návrh vydal súd dňa 14.4.2015 platobný rozkaz sp.zn. 18Ro/271/2014-22, ktorý však musel v zmysle ustanovenia § 173 ods. 2 prvá veta O.s.p. uznesením č.k. 18Ro/271/2014-28 zo dňa 17.8.2015 v plnom rozsahu zrušiť, pretože sa ho odporcovi nepodarilo doručiť do vlastných rúk.

Podľa § 29 ods.2 O.s.p., pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkov, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine, alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou, alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

Podľa § 29 ods.6 O.s.p. za opatrovníka súd ustanoví osobu pôsobiacu v rodinnom, pracovnom, kultúrnom, prípadne v inom prostredí, ktoré je účastníkovi blízke. Súd môže za opatrovníka ustanoviť aj obec. Súd nemôže ustanoviť za opatrovníka zamestnanca súdu, ktorý prejednáva vec; to neplatí vo veciach, v ktorých hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1000 € (ďalej len „drobné spory“).

Uznesením č.k. 10C/318/2015 zo dňa 23.6.2016 ustanovil súd odporcovi opatrovníčku Teréziu Pečkovú, súdnu tajomníčku Okresného súdu Zvolen podľa § 29 ods. 2 a 6 O.s.p., nakoľko bolo zistené prostredníctvom OO PZ Krupina, že vykonali šetrenie na adrese trvalého pobytu odporcu, pričom zistili od matky odporcu H. Q., že jej syn je umiestnený vo výkone trestu v Brazílii a nemá žiadne informácie kedy ho pustia. Súd prípisom zo dňa 4.11.2015 požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR - sekciu medzinárodného práva, odbor justičnej spolupráce v trestných veciach o poskytnutie informácie, či evidujú skutočnosť, že odporca je umiestnený vo výkone trestu v zahraničí, konkrétne v Brazílii

a v prípade, že tomu tak je o poskytnutie informácie odkedy tento výkon trestu prebieha a dokedy by mal prebiehať, prípadne či je predpoklad, že by tento občan SR mal byť premiestnený na výkon trestu na územie Slovenskej republiky. Prípisom zo dňa 3.2.2015 Ministerstvo spravodlivosti SR, sekcia medzinárodného práva, odbor medzinárodného práva súkromného oznámil, že odporca bol dňa 29.5.2015 odsúdený na 7 rokov odňatia slobody nepodmienečne a už od 16. augusta 2014 sa nachádza v nápravnom zariadení Itai v brazílskom meste Sao Paulo. Menovaný v minulosti požiadal o výkon trestu v SR, avšak z dôvodu neexistencie bilaterálnej zmluvy medzi SR a Brazílskou federatívnou republikou v oblasti odovzdávania odsúdených osôb nie je prevzatie právoplatne odsúdených osôb na výkon uloženého trestu odňatia slobody momentálne možné. Nakoľko súd mal za to, že doručovanie písomností odporcovi by do cudziny bolo spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami a zároveň nebol predpoklad, že by sa odporca mohol pojednávania osobne zúčastniť, ustanovil súd odporcovi za opatrovníka v tomto konaní zamestnanca tunajšieho súdu, keďže matka odporcu nevyjadрила súhlas s ustanovením za jeho opatrovníka v tomto konaní.

Súd nariadil v predmetnej veci pojednávanie na deň 27.6.2016, s tým, že na toto pojednávanie sa nedostavil ani navrhovateľ, ani právny zástupca navrhovateľa, ani odporca, ani ustanovená opatrovníčka odporcu, pričom právny zástupca navrhovateľ mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 7.6.2016, doručeným súdu v ten istý deň prostredníctvom emailu, keď zároveň vyjadril súhlas s pojednávaním bez jeho účasti, ako i bez účasti navrhovateľa. Ustanovená opatrovníčka mala tiež doručenie predvolania na pojednávanie vykázané. Súd postupoval podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p., vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa, odporcu a ustanovenej opatrovníčky odporcu.

Súd na tomto pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré vo fotokópiách predložil navrhovateľ v priebehu konania, a to: Rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb zo dňa 4.1.2014 z č.l.5-8, Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 4.1.2014 z č.l.9-10, výpis z účtu za obdobie január 2014 č.ú.2700334262/8330 z č.l.11, upomienky zo dňa 11.2.2014, 18.2.2014, 25.2.2014 a 4.3.2014 z č.l.12-15, pričom zistil tento skutkový stav.

Z Rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb súd zistil, že bola uzavretá dňa 4.1.2014 medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako spotrebiteľom s tým, že tento úver bol poskytnutý prostriedkami diaľkovej komunikácie podľa zákona č.266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a predpokladom uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru bola registrácia spotrebiteľa na adrese internetového sídla veriteľa www.pozickomat.sk <<http://www.pozickomat.sk>>, za účelom zriadenia užívateľského účtu a žiadosť o uzatvorenie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru vyplnená spotrebiteľom. V zmysle článku III. bod 3. sa Rámcová zmluva a Zmluva považujú za uzavreté momentom prijatia písomného súhlasu s návrhom Rámcovej zmluvy, Zmluvy a jej príloh klientom elektronickou poštou. Klient sa zaviazal zaplatiť veriteľovi poplatok spojený so spracovaním a poskytnutím úveru, ktorého výška je určená individuálne v závislosti od výšky úveru, doby splatnosti úveru a je uvedená na internetovej stránke veriteľa a oznámená spotrebiteľovi pred vyplnením žiadosti o poskytnutie úveru na užívateľskom účte klienta a pred uzatvorením zmluvy. Úver poskytnutý veriteľom je bezúročný. Úver je krátkodobým bezúčelovým úverom s lehotou splatnosti najviac 31 dní, poskytnutý jednorázovo v celej výške a klient sa zaviazal splatiť veriteľovi úver s príslušenstvom v jednej splátke v lehote a za podmienok upravených v zmluve.

Zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 4.1.2014 súd zistil, že bola uzavretá medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako spotrebiteľom, pričom veriteľ sa zaviazal poskytnúť spotrebiteľovi krátkodobý bezúčelový, bezúročný úver vo výške 200,- € s jednorázovým čerpaním bezhotovostným prevodom z účtu v banke veriteľa na bankový účet spotrebiteľa uvedený v záhlaví zmluvy v deň uzatvorenia zmluvy, najneskôr nasledujúci pracovný deň po uzatvorení zmluvy a spotrebiteľ sa zaviazal vrátiť veriteľovi úver s príslušenstvom v celkovej výške 262,21 € bezhotovostne na bankový účet veriteľa. Zmluva bola uzatvorená na dobu určitú so splatnosťou úveru s príslušenstvom dňa 4.2.2014. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy predstavujú ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len „RPMN“) vo výške 366,2 %. Celkové náklady spotrebiteľa sú tvorené poplatkom za poskytnutie úveru vyjadreným pevnou sumou 62,21 €.

Z výpisu bankového účtu navrhovateľa v Fio banke a.s., číslo účtu 2700334262/8330 súd zistil, že dňa 5.1.2014 bola zrealizovaná transakcia, bezhotovostná platba vo výške 200,- €, kde ako číslo protiúčtu je uvedené číslo účtu 2730612657/0200 a v poznámke je uvedené deň splatnosti 4.2.2014.

Z upomienky o nezaplatení pohľadávky vo výške 297,20 € zo dňa 11.2.2014, z Urgencie nezaplatenej pohľadávky vo výške 307,20 € zo dňa 18.2.2014, z upozornenia na hrozbu exekúcie pohľadávky vo výške 317,20 € zo dňa 25.2.2014 a z poslednej výzvy zo dňa 4.3.2014 súd zistil, že tieto výzvy boli adresované odporcovi s tým, že ako odosielateľ je uvádzané pozickomat.sk, ktorými bol odporca vyzývaný na úhradu dlžnej sumy z dôvodu, že neuhradil dlh v lehote splatnosti, pričom boli postupne účtované administratívne poplatky - náklady vymáhania s tým, že bol odporca upozornený na fakt, že ak neuhradí predmetný dlh dobrovoľne bude vec riešená prostredníctvom súdneho a exekučného vymáhania tohto dlhu s čím mu vzniknú zvýšené náklady.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 31.5.2014 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka sa touto časťou zákona spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, okrem iného aj zo zmluvy o úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom do 31.5.2014 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom od 1.4.2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom do 31.5.2014 ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 40 ods. 4 OZ písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou. Podľa § 41 OZ ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že návrh navrhovateľa je čiastočne dôvodný.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzavretá úverová zmluva dňa 4.1.2014, a to tak Rámcová zmluva ako i samotná Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, pričom súd tieto zmluvy vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú (typovú, formulárovú). Jedná sa o zmluvu, ktorú uzatvára dodávateľ vo viacerých prípadoch a voči vopred neurčenému počtu spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy (poskytnutie finančných prostriedkov) podstatným spôsobom neovplyvňujú. Zmluvné podmienky sú vopred pripravené bez možnosti modifikácie. Odporca má v danom vzťahu postavenie spotrebiteľa a navrhovateľ má postavenie dodávateľa, a z tohto uhla pohľadu súd predmetnú zmluvu a celý právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom aj posudzoval. Súd vychádzal z toho, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o úvere, t.j. na právny vzťah medzi nimi súd aplikoval príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka ako *lex specialis*, a pokiaľ ide o zákonnú úpravu spotrebiteľských zmlúv ako takých, aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka resp. ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce právne úkony ako také. Súd neaplikoval na tento zmluvný vzťah ustanovenia zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko vzhľadom na dobu splatnosti predmetného úveru nebolo možné tento úver podradiť pod pojem spotrebiteľský úver, tak ako to má na mysli tento zákon.

V predmetnej Zmluve je uvedené, že úver je bezúročný. Zmluva o úvere je však odplacnou zmluvou, čo vyjadruje záväzok dlžníka platiť úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov, keď jednou z podstatných častí úverovej zmluvy je záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky. Bezúročná zmluva o úvere je teda pojmovo vylúčená. Navrhovateľ tvrdil, že namiesto zmluvného úroku bola dojednaná odplata za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky v zmysle § 499 Obchodného zákonníka, konkrétne vo výške 62,21 €. Súd však poukazuje na to, že zmyslom ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka je dojednanie takejto odplaty ako poplatku za rezervovanie peňažných zdrojov, čiže sa fakticky má jednať o náhradu za to, že veriteľ rezervuje peňažné prostriedky po dobu, kým o ne dlžník požiadava. Podľa znenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktorá bola uzavretá medzi účastníkmi konania však vyplýva, že navrhovateľ ako veriteľ sa zaviazal poskytnúť úver prevodom na bankový účet spotrebiteľa v deň uzatvorenia zmluvy, najneskôr v nasledujúci pracovný deň po jej uzatvorení, čím je z podstaty veci vylúčený účel predmetnej odplaty. Vzhľadom na údajnú bezúročnosť úveru súd zastáva názor, že takýmto spôsobom dochádza k obchádzaniu zákona ohľadne dojednaní a výšky zmluvných úrokov, ktoré predstavujú cenu za poskytnutie úverovej sumy. Pokiaľ teda v predmetnej zmluve bola dojednaná výška úveru 200,- €, doba splatnosti 1 mesiac a „odplata“ 62,61 €, ktorou sa podľa názoru súdu zastieral zmluvný úrok z úveru, súd dospel k záveru, že v tejto časti je predmetná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru resp. aj Rámcová zmluva absolútne neplatná, keď sa touto časťou právneho úkonu jednak obchádza zákon a zároveň sa prieči dobrým mravom, pokiaľ ide o výšku dojednanej odplaty resp. ročnej úrokovej sadzby. Za vyššie uvedených zmluvných podmienok totiž odplata predstavuje výšku v prepočte 373,32 % ročne, keď súd zároveň zastáva názor, že takáto odplata je v rozpore aj s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Súd považuje takúto odplatu resp. ročnú úrokovú sadzbu v danej výške za neprimerane vysokú, pričom súd pri posudzovaní jej primeranosti a následne jej rozporu s dobrými mravmi vychádzal z porovnania s úrokovou mierou z úverov v praxi obchodných bánk, keď z údajov NBS zistil, že v období január 2014 bola priemerná úroková miera novoposkytnutých spotrebiteľských úverov so začiatočnou dobou fixácie do jedného roka pre domácnosti na úrovni 6,92 % ročne. A celkovo v prvom štvrtroku roku 2014 bola vo výške 7,39 %, čo znamená, že odplata dojednaná v predmetnej úverovej zmluve resp. takto skryte dojednaná ročná úroková sadzba predstavovala približne 50 násobok vyššie uvedenej priemernej úrokovej miery z úverov obchodných bánk v danom čase. Súd akceptuje názor, že nebankové subjekty poskytujú úvery s väčším rizikom s tým, že cena rizika má byť eliminovaná výškou odplaty za poskytnutý úver, súd však uvádza, že toto je možné akceptovať len do určitej miery, avšak ani ľahšia dostupnosť takýchto úverov, výška úveru či doba splatnosti nemôže ospravedlniť dojednanie odplaty resp. ročnej úrokovej sadzby v danej výške, pretože táto je v rozpore s pravidlami slušnosti a poctivého konania. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu resp. jeho časti s poukazom na ustanovenie § 39 OZ je súd

povinný prihliadať ex offa, aj bez návrhu. Úrok z úveru plní funkciu odmeny za poskytnuté peňažné prostriedky. Jeho výška preto musí zodpovedať danému účelu. Všeobecne záväzné právne predpisy platné a účinné v SR neobsahujú vymedzenie pojmu dobré mravy. Ide o otvorený pojem, ktorého obsah súd určuje vždy s ohľadom na okolnosti, konkrétne posudzovanej veci. Dobré mravy nepredstavujú paušálne pravidlo správania sa, ale prostredníctvom toho, že sú obsiahnuté v hypotézach konkrétnych právnych noriem, dochádza týmto spôsobom k prepojeniu práva a neprávnych normatívnych systémov, najmä morálky. Prostredníctvom dobrých mravov je právo prepojené so systémom hodnôt, z ktorých pramení jeho existencia. Najvyšší súd ČR vo svojom rozhodnutí sp.zn. 33Cdo/1682/2007 uviedol, že „právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah ocitne v rozpore so všeobecne uznávanou mienkou, ktorá vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi určuje, aký má byť obsah ich konania, aby bolo v súlade so základnými zásadami mravného poriadku demokratickej spoločnosti. Dobré mravy netvoria spoločensky normatívny systém, ale sú skôr meradlom etického hodnotenia konkrétnych situácií zodpovedajúcim všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti, poctivého konania a pod.. Dobré mravy sú vykladané ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných.“

Súd vychádzajúc z tvrdení navrhovateľa, ako i z dôkazov ním predložených, keď nemal nijakým spôsobom preukázané, že by tieto skutočnosti odporca počas trvania zmluvného vzťahu s navrhovateľom resp. i následne v priebehu súdneho konania rozporoval (výška poskytnutého úveru 200,- €, uhradená suma 0,- €), keď súd mal preukázané, že číslo účtu, na ktorý bola predmetná čiastka prevedená zodpovedá číslu účtu uvedenému v predmetnej zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru resp. v Rámcovej zmluve, preto prisúdil navrhovateľovi z titulu tohto zmluvného vzťahu sumu 200,- €, čiže čiastku, ktorá bola reálne zo strany navrhovateľa plnená a v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

Pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania, tento súd priznal od 5.2.2014, t.j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti predmetného úveru z prisúdenej sumy. Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania súd mu tento priznal vo výške ako bol navrhovateľom uplatnený, t.j. vo výške 5,25 % ročne, pričom sa jednalo o zákonný úrok z omeškania, keď základná úroková sadzba ECB bola od 13.11.2013 do 10.6.2014 vo výške 0,25 %, teda úrok z omeškania bol navrhovateľom uplatnený v zákonnej výške.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľ si prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnil náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia v podanom žalobnom návrhu, ktoré tam aj vyčíslil, následne si uplatnil navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia aj v podaní zo dňa 30.3.2015, kde žiadal priznať náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 20,50 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 59,24 €. Súd skúmal pomer úspechu a neúspechu navrhovateľa resp. odporcu, pričom určil úspech navrhovateľa vo výške 76 % a úspech odporcu vo výške 24 %, t.j. navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania vo výške 52 %. Pri určení trov právneho zastúpenia súd vychádzal z tarifnej hodnoty veci vo výške 262,21 €, pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny. Pri tejto sume základná sadzba tarifnej odmeny predstavuje 21,58 € podľa § 10 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“). Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa, náhradu ktorých by súd navrhovateľovi priznal v prípade plného úspechu navrhovateľa v spore predstavuje za dva úkony právnej služby :

1/ Prevzatie a príprava zastúpenia podľa § 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky vo výške 21,58 € a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,04 €,

2/ Žalobný návrh zo dňa 23.10.2014 podľa § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky vo výške 21,58 € a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,04 €. Spolu trovy právneho zastúpenia by tak predstavovali sumu 59,24 € v prípade plného úspechu navrhovateľa v konaní, z toho pomerná časť trov právneho zastúpenia s poukazom na pomer úspechu navrhovateľa v konaní predstavuje čiastku 30,80 €. Navrhovateľ uhradil spolu s podaním návrhu súdny poplatok vo výške 20,50 €, z toho pomerná časť súdneho poplatku s

poukazom na pomer úspechu navrhovateľa v konaní predstavuje čiastku 10,66 €. Spolu tak súd priznal navrhovateľovi nárok na pomernú časť náhrady trov konania v celkovej výške 41,46 €.

Na okraj súd uvádza, že pri výpočte výšky odmeny za úkony právnej služby vychádzal súd z tarifnej hodnoty veci vo výške 262,21 € a nie z pôvodne uplatňovanej sumy 347,21 €, keďže samotný navrhovateľ vo svojom podaní zo dňa 30.3.2015 s poukazom na výzvu súdu uznal, že čiastka 85,- €, ktorá bola pôvodne uplatňovaná je v zjavnom rozpore s právnymi predpismi, z čoho je zrejmé, že za tarifnú hodnotu veci podľa ktorej sa následne stanovuje tarifná odmena advokáta, nie je možné považovať sumu pôvodne uplatňovanú v návrhu na vydanie platného rozkazu, nakoľko jej časť je uplatňovaná v zjavnom rozpore s právnymi predpismi a za poskytovanie právnej pomoci pri uplatňovaní tejto časti logicky advokátovi odmena nemôže patriť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods.1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)